

odgovornosti člana upravnog odbora dioničkog društva za dugove društva koji su nastali uslijed izostanka formalnog djelovanja člana upravnog odbora s ciljem nadzora ekonomskog stanja društva — Zahtjev za utvrđenje posredne odgovornosti člana dioničkog društva za radnje drugih osoba u slučaju nastavka poslovanja društva unatoč potkapitalizaciji društva i unatoč zakonskoj obvezi likvidacije istog

Izreka

1. Pojam „stvari koje se odnose na delikte ili kvazi-delikte” iz članka 5. točke 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da uključuje radnje, kao one u glavnom postupku, koje poduzima vjerovnik dioničkog društva radi utvrđivanja odgovornosti, s jedne strane, člana upravnog odbora, i s druge strane, dioničara za dugove navedenog društva, s obzirom na to da su dopustili da društvo nastavi poslovati iako je potkapitalizirano i treba biti likvidirano.
2. Pojam „mjesto u kojemu se dogodio štetni događaj ili bi se on mogao dogoditi”, iz članka 5. točke 3. Uredbe br. 44/2001, treba tumačiti u smislu da se, što se tiče radnji kojima je cilj učiniti člana upravnog odbora, kao i dioničara, odgovornima za dugove društva, navedeno mjesto nalazi u mjestu u kojem se odvijaju aktivnosti navedenog društva kao i financijska situacija uz njih vezana.
3. U okolnostima poput onih u glavnom postupku, činjenica da je prvotni vjerovnik predmetnu tražbinu ustupio drugom nema utjecaja na određivanje nadležnog suda na temelju članka 5. točke 3. Uredbe br. 44/2001.

(¹) SL C 151, 26.5.2012.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Corte di Appello di Roma — Italija) — Martini SpA protiv Ministero delle Attività Produttive

(Predmet C-211/12) (¹)

(Poljoprivreda — Sustav uvoznih dozvola — Uredba (EZ) br. 1291/2000 — Članak 35. stavak 4. točka c) — Jamstva koja se polažu prilikom izdavanja dozvola — Uvozna dozvola — Zakašnjelo podnošenje dokaza njene uporabe — Kazna — Izračun oduzetog iznosa — Uredba (EZ) br. 958/2003 — Tarifne kvote)

(2013/C 260/24)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Corte di Appello di Roma

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Martini SpA

Tuženik: Ministero delle Attività Produttive

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Corte di Appello di Roma — Tumačenje članka 35. Uredbe Komisije (EZ) br. 1291/2000 od

9. lipnja 2000. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava uvoznih i izvoznih dozvola i potvrda o unaprijed utvrđenoj subvenciji za poljoprivredne proizvode (SL L 152, str. 1.) — Jamstva koja se polažu prilikom izdavanja dozvola — Određivanje oduzetog iznosa u odnosu na one količine za koje dokaz nije dostavljen u određenom roku

Izreka

1. Članak 35. Uredbe Komisije (EZ) br. 1291/2000 od 9. lipnja 2000. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava uvoznih i izvoznih dozvola i potvrda o unaprijed utvrđenoj subvenciji za poljoprivredne proizvode, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 325/2003 od 20. veljače 2003., treba tumačiti tako da svrha jamstva iz te odredbe nije jedino osiguranje ispunjenja obveze uvoza proizvoda u pitanju, već i osiguranje da dokaz o uporabi dozvole bude podnesen unutar određenog roka.
2. Članak 35. stavak 4. točka c) Uredbe br. 1291/2000, kako je izmijenjena Uredbom br. 325/2003, treba tumačiti tako da u slučaju u kojem je dokaz o pravilnom uvozu podnesen sa zakašnjenjem, računanje oduzetog iznosa u odnosu na one količine za koje dokaz nije dostavljen u roku određenom u članku 35. stavku 4. točki a) navedene Uredbe mora se izvršiti na temelju stope jamstva koja je primijenjena glede zahtjeva za izdavanje dozvole ili dozvola u vezi s tim uvozom. Za takvo tumačenje nije relevantna činjenica da je jamstvo položeno na temelju stope koja je viša od stope primjenjive na uvoz drugih proizvoda iste vrste kao uvezen proizvod, s obzirom da je potonji bio oslobođen plaćanja uvoznih pristojbi.

(¹) SL C 194, 30.6.2012.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjevi za prethodnu odluku Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italija) — Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 i C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 i C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 i C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 i C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12) protiv Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12 do C-232/12, C-255/12 i C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 i C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12)

(Spojeni predmeti C-228/12 do C-232/12 i C-254/12 do C-258/12) (¹)

(Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/20/EZ — Članak 12. — Administrativne naknade propisane za poduzeća iz predmetnog sektora — Nacionalni propis koji operatore elektroničkih komunikacija obvezuje na plaćanje naknade namijenjene pokrivanju troškova rada državnog regulatornog tijela)

(2013/C 260/25)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio